

Erin Lukač, 6.r

LJUBAVI I PRIJATELJSTVO

zbirka literarnih radova učenika viših razreda OŠ Ljubeščica – Valentinovo 2021.

Ljubav

Što je ljubav? Zašto ljudi toliko žude za ljubavlju? Zašto svi misle da je to nešto posebno i savršeno? Jednostavno je, ljubav je najljepši i najdivniji osjećaj na svijetu. Ljudi za njom žude jer su ljudi stvoreni da vole i svi žele imati osobu koja ih voli, koja bi dala sve za njih.

Nekada je ljubav bila rijetkost. Svi su se ženili prema dogovorenim brakovima te je jedini prioritet bio rađati djecu. Nije bilo ljubavi, poštovanja, osjećaja... Kažu da danas to nije tako, da danas u ljubavi nema granica. Neki se žene sa 2 godina mlađom osobom od sebe, neki nađu ljubav u istom spolu, a neki se niti ne žene. Danas svaki treći par ne doživi prvu godinu braka, većina ne želi djecu te nikada ne osjete pravi osjećaj obitelji. Svaki dan u novinama možemo čitati da je muškarac istukao ženu, da je zlostavljao djecu... Pa gdje je tu ljubav?!

No, kada bismo tako gledali na svijet, gdje bismo završili? Istina, ima puno ljudi koji nikada neće znati što je ljubav, ali ima onih koji se uistinu vole, oni koji bi poklonili svijet jedno drugome. Kad vidim svoje roditelje, sjetim se toga.

Ni jedna veza nije savršena, no ništa na ovom svijetu nije savršeno. Svi imaju svojih uspona i padova, ali to je nešto što se zove život i nikada neće biti pošten, no zato se moramo boriti i zaslužiti biti voljeni. Ljubav nije cvijeće, slatunjave pjesme i bombonjere, ljubav je borba i odricanje za druge osobe.

Iva Tomiek 8.r

Prva ljubav

Prva ljubav teško se zaboravlja. Točno se sjećaš svake sekunde provedene s njim. Ja se još uvijek sjećam svoje prve ljubavi.

Bio je visok, plavokos, a imao je i najljepše smeđe oči. Upoznali smo se dosta davno. Tada nisam vjerovala da će mi se ikad svidjeti. Sve je počelo kada sam se počela dopisivati s njim iz dosade. Iz dana u dan počela sam se smješkat i na njegove poruke, a nisam bila ni svjesna kuda me to vodi. Vidali smo se na školskim hodnicima i svaki put bismo pričali, zezali se, pokazivali jedno drugom poneki smiješni video. Uglavnom radili smo gluposti. Iz dana u dan sve više i više smo se družili. Znali bismo za ručak sjediti blizu jedno drugog kako bismo se mogli zezati. Kada je to primijetila moja najbolja prijateljica, pričekala je da ode na sat i povukla me snažno u stranu. Toliko jako da sam zamalo pala i udarila o stol. Kao i svaka najbolja prijateljica počela me ispitivati za detalje. Isprva je nisam razumjela o čemu priča jer tada nisam bila svjesna da sam se zaljubila. Počela me ispitivati: „Što je to s tobom i njime? Kada si mi mislila reći da si se zaljubila?“. Ja sam tek tad shvatila da su njene riječi istinite. Shvatila sam da sam se zaljubila. Više ga nisam doživljavala kao prije. Od tada sam govorila sve manje, a osjećaji prema njemu su rasli. Od tog trenutka ništa nije bilo isto. Nije samo do mene, ali počeli smo se sve manje dopisivati. Tu i tamo bi se desila koja poruka, ali ništa više. I dalje bi se sve manje dopisivati. I dalje bismo razgovarali, ali ne kao prije. Sve do jednog dana kada smo se opet zblížili. Sve se počelo vraćati u normalu.

Danas smo samo dobri, ali ne i najbolji prijatelji.

Tara Čolja 6.r

Lepa moja ljubavi!

Teže je zaspati, lakše je zbuditi se kada mislim na te i tvoje zlatne lase koje vjetrovi odnose s vetrom, u zimi pak ih sneg krasa. Sam kada bih u mojim rukama spavao, toplina bi me zagrijala, presušila bi lipa zrelo. Sam kada bih te u svojim rukama držao, da tvoj glas čujem, da tvojega herca za besplatno imam. I da smo na vrhu sveta, radije bi te gledala, da ti se sjedeš, ma i šest sati bih s tobom sjedela. Ti kada vjetrovi duvaš, kraj tebe sva cvjetnica dobiva boju, sam kada bih te bezbrižno mogla nazvati, ljubavi moja. Da ti je dosadno u tri sata, preko ograde bi prešla još u polusnu, da si se u Pacifiku kupao, sama bi te čekala na dnu. Da si se u ružama kupao, sva trava bi ti u rukama rasla, zvala bi te s vjetrova samo kada se ne bih s tobom raspravljala. Čez planine bi se penjala, još bar dva puta svakako, sam da mi dopustiš, da voliš i ti mene, natrag.

Dora Ivanek 8. r

Ljubav nema kraja

Jednom davno u jednom malom gradiću Delnicama živio je dječak koji se zvao Marko koji je jako bio zaljubljen u djevojku Mariju.

Jednog dana kada se vraćao iz škole, na autobusnom kolodvoru je susreo Mariju, ali nije joj se usudio približiti i razgovarati s njom. Marku bi se svaki puta kada prođe pokraj Marije počele znojiti ruke, počeo bi brzo govoriti i pričati te niti sam ne bi znao što radi. I onda bi samo pobjegao od Marije jer je bio jako sramežljiv i zatvorio se u svoju kuću. Kada se vratio kući, počeo je pisati ljubavno pismo za Mariju u kojem je pisao: "Draga Marija, ne znam kako da Ti ovo kažem, ali mislim da sam se zaljubio u Tebe pa ako bi htjela da izađemo nekada..." Sljedeći dan u školi Marko je ostavio pismo koje je napisao u Marijinom ormariću. Poslije velikog odmora Marija je morala otvoriti ormarić da uzme neke stvari jer je zaboravila te je opazila pismo na kojemu piše: Od Marka za Mariju. Uzela je to pismo i pročitala ga je kad se vratila kući. Bila je sva šokirana i nije mogla vjerovati jer je i ona bila zaljubljena u njega isto kao i Marko u nju, stoga mu je napisala pismo u kojemu piše: "Dragi Marko, nisam mogla vjerovati da si cijelo ovo vrijeme bio zaljubljen u mene jer sam ja bila zaljubljena u Tebe isto kao i Ti u mene pa sam razmišljala bi li htio izaći sa mnom?!" Kada je Marija napisala pismo, idući dan je isto podmetnula u Markov ormarić. Poslije odmora Marko je išao ostaviti i uzeti stvari jer je nastava završila i vidio je Marijino pismo. Bio je sav sretan i uzbuđen i nije mogao dočekati da pročita pismo kada dođe doma.

Kada je došao, doma nije mogao vjerovati, skoro se rasplakao od sreće. Idući dan su izašli te je Marko pitao Mariju hoće li hodati s njim. Marija je na to pristala i bili su sretni do kraja života.

Tin Mikulčić 8. r

Ljubavna priča

Mia je doputovala sa svojim roditeljima iz Njemačke u Hrvatsku kako bi počeli tu živjeti. Nakon dva mjeseca učenja jezika krenula je u školu.

Miji je bio prvi dan u školi. Došla je prelijepo obučena, a i bila je pametna. Htjela se odmah sprijateljiti i prišla je jednoj grupi djevojaka. Lena je bila popularna djevojka u školi i svi su je smatrali kraljicom. Kada ju je Mia pozdravila, Lena je vidjela njezino prelijepo lice i postala je odmah ljubomorna na nju. Djevojke je nisu htjele u svoju grupu, a Lena joj je samo okrenula leđa, zamahnula kosom i krenula dalje a i ostale djevojke krenuše za njom. Mia je bila jako tužna i otrčala je prema wc-u. Ali trčeći skoro se sudarila s Leonom. Leonu su pale knjige iz ruku, a Mia mu ih je brzo pomogla skupiti. Ispričala se, nespretno se crveneći. Leon ju je iznenađeno pogledao, mahnuo rukom i rekao da nema veze. Zaljubio se na prvi pogled, a i Mia je presretno otišla dalje. Drugog dana opet su se slučajno sreli na hodniku. Sada joj je Leon mirno prišao i predstavio joj se, a i Mia njemu. Nisu skidali pogled jedan s drugog. A zatim ih je ugledala Lena i došla do njih. Primila je važno Leona za ruku, nasmijala se, dignula obrve i povukla ga za sobom, držeći ga za ruku. Mii je bilo jasno da su oni par, bila je tužna. Išla je sjesti na klupu i vidjela jednu djevojku koja je isto bila sama i sjedila na klupi zabavljajući se na mobitelu. Ali se vidjelo da je i ona usamljena i tužna. Mia je sjela na drugi kraj klupe i potiho je pozdravila. Djevojka se polako okrenula i pozdravila je. Mia je pitala kako se zove i nastavile su pričati i shvatile su da su veoma slične po ponašanju. Postale su najbolje prijateljice. Jednog dana na satu matematike, svima je bilo dosadno. Leon se dosjetio napisati poruku, a onda je bacio papir do Mijine klupe. Mia nije vidjela tko je bacio papirić, ali ga je razmotala da ga pročita. Pisalo je: "Bok! Nismo mogli baš pričati. Ti si iz Njemačke, zar ne?" Mia je bila ljuta jer mu je Lena cura, ali je ipak odgovorila. "Da nismo baš mogli pričati jer si TI odjurio za Lenom. Da ja sam iz Njemačke. Mia je taman vratila papirić i Leon ga je pročitao, a onda ih je i učiteljica primijetila i opomenula ih da slušaju na satu. Školski dan je završio, Lena je sa svojih pet prijateljica pričekala Miu i njezinu prijateljicu Niku ispred ulaza. Krenule su ljutito prema njima, gurnule Miu do ormarića i prijetile joj da se makne od Leona i ispiše iz ove škole jer ako neće... U tom trenu Mia je hrabro odgovorila: "Zar se toliko bojiš da ćeš sve izgubit? Ako Ti toliko smetam, nemoj trošiti svoje vrijeme na mene, brini se za svog dečka Leona ili izmisli bolji plan!". Lena je ostala u šoku i još je bila više ljuta. Kako joj se samo mogla usprotiviti? Tko je ona?

Sve je to vidio Leon. Stajao je sav u čudu i nije mogao vjerovati što je Lena uradila. Prišao joj je: "Lena! Imala si se zašto bojati, s ovim ponašanjem sada si me stvarno izgubila!". Lena je bila još više ljuta na Miu, a cijela je škola bila u šoku zbog njihovog prekida. Leon je pitao Miu treba li joj pomoć oko učenju jezika jer je nova. Mia je odgovorila da treba, da se nađu kod nje doma. Leon je morao ići doma, a Nika je pitala zašto joj ona nije mogla pomoći. Obje su se pogledale i nasmijale. Niki je odmah bilo jasno. Sljedeći dan Leon je došao kod Mie i donio je crvenu ružu, Mia se zacrvenjela u licu. Nakon učenja Leon ju je pitao želi li na piknik sutra popodne s njim. Bit će lijepo vrijeme, a i pokazat će joj krajolik. Mia je bila sretna. Sljedeći dan našli su se u parku, Lena ih je slučajno vidjela i počela pratiti. Brzo je stavila maramu na glavu i naočale da ju ne bi prepoznali. Izgledala je jako smiješno. Nika je to vidjela, uzela brzo mobitel i poslikala Lenu kako prati Leona i Miu skrivajući se. Drugi dan stavila je sliku na internet. Svima su došle obavijesti da je Nika izbacila novu sliku. Bilo im je smiješno, a Lena je mislila da će propasti u zemlju od sramote. Miji je ipak bilo žao Lene i ukorila je Niku da baš nije morala objaviti sliku da svi vide. U ponedjeljak, kada su se vratili u školu, Lena više nije bila popularna, nitko se nije htio družiti s njome. Mia je htjela pričati s Nikom da ipak makne sliku s interneta, ali Nika je već i sama shvatila da je pretjerala pa ju je

izbrisala. Bila je to opomena svima da se moraju jedan prema drugome lijepo ponašati jer svatko ima neku lošu stranu.

Jednog dana dok nitko nije gledao, Leon je u Miin ormarić ubacio ljubavno pismo. Kada je Mia došla do ormarića, našla je pismo, pročitala ga i znala je odmah tko joj ga je poslao. Iza nje je bio Leon koji se zaljubljenom smješкао.

Pogledali su se u oči i zagrlili. Svi su od tada vjerovali u ljubav na prvi pogled.

Lucija Legin 6.r

Princeza Lorena

Jednog subotnjeg sunčanog jutra, princeza Lorena se zaputila u šumu po cvijeće za svoju sobu. Tražila je veliko crveno ili žuto cvijeće koje će upotpuniti njezinu sobu koja je imala zidove obojane u boje sunca ... Kad je brala cvijeće, začula je neki čudan zvuk. Odjednom joj se obratio neki nježan glasić, rekao joj je: „Slijedi moj glas do ljubavi svoje“ . Nakon toga, princeza je bila veoma zbunjena, nije znala što da učini. Odlučila se vratiti u svoj dvorac i čekati dok opet ne začuje taj glas.

Prolazili su dani, tjedni, mjeseci, pa prošla je čak i godina, ali onda nakon svog tog čekanja opet je začula taj glas. Ovaj put rekao joj je: „Sutra se vrati na ono mjesto, u onu šumu i tamo će te dočekati iznenađenje.“ Taj dan točno u ponoć, princeza je čekala u istoj šumi na istom mjestu. Međutim, pošto princeza nije spavala tu noć, zaspala je u šumi. Probudila se na nekom čudnom i nepoznatom mjestu. Počela je paničariti, ali je opet začula onaj glas i ispred nje je stajao visok, smeđe kose i smeđih očiju, predivno obučen princ. Nije mogla vjerovati tko stoji iza tog glasa, ali joj je bilo drago vidjeti. Princ joj je objasnio da je i on čuo njezin glas i da kad je došao u šumu, dobio je naredbu da odvede princezu u svoj dvor. I tako su oni pričali danima, kad jedan dan nije došao poziv Loreninog tate, kralja. Zahtijevao je svoju kćer nazad, što je i dobio. Lorenin tata je bio najmoćniji kralj u onom dijelu svijeta te su ga se svi bojali (čak i prinčev otac). Lorena je dugo plakala jer je znala da neće biti s ljubavi svojega života. Plakao je i princ, iz istog razloga.

Njihov život se nastavio dalje, sve do smrti Loreninog oca. Kad je on umro, Lorena ga je naslijedila i sazvala nekakav čudan događaj, samo da sve kraljeve i prinčeve okupi na jedno mjesto. Nigdje nije mogla naći i prepoznati njezinog princa, čak mu nije znala ni ime. Sjetila se da je imao jednu narukvicu koju nikad nije skidao. Prošla je sve kraljeve i prinčeve i nijedan nije imao nikakav nakit. Došao je još jedan princ, a za njim i princeza. Lorena je odmah vidjela tu blistavu narukvicu na prinčevoj ruci. Pojurila je prema njemu da ga zagrli, ali on se samo rukovao s njom i upoznao ju s njegovom zaručnicom. Lorena je odjurila u dvorac, zaključala se u svoju sobu i plakala. U njezinu sobu je došao sluga i pitao ju može li joj kako pomoći. Sve mu je rekla i objasnila, a sluga joj je rekao da je to bio on, da ima brata blizanca koji će naslijediti prijestolje i da je on izbačen iz dvora. Rekao joj je da nije mogao živjeti bez nje pa da je odlučio doći raditi u njezin dvor da ju svaki dan može gledati. Kad joj je sve to rekao, Lorena ga je zagrlila, dala mu novu odjeću i ponosno s njim otišla do njegovog brata i predstavila mu njezinog zaručnika, budućeg kralja.

Došao je dan vjenčanja Lorene i njezinog zaručnika. Bili su pozvani svi iz okoline. Bilo je to Lorenino vjenčanje iz snova. Puno godina kasnije njezina unučad prenosi tu priču na svoju unučad i tako nikad ne zaboravljaju na njihovu kraljicu Lorenu!

Sara Horvatić, 8.r

Otišla je moja ljubav

Otišla je moja ljubav, sada mirno spava. Ja plačem i uzdišem dok nju moj otac pokapa.

Bijaše to najljepša i najjača, ali i zabranjena ljubav. Ja, princeza od Sarije i on, prosjak bez dinara. Otac me nije htio shvatiti, nije razumio što znači nekog voljeti. On me dade drugome, a moja ljubav u tuzi ostane. Pobjegla iz dvora svojih, pobjegla od kralja, sve samo da dođem do svog prosjaka. Nisam daleko stigla, kraljevska me straža uhvatila i pred kralja dovela. Reče on vojniku vjernom: „Objesite tog prosjaka u šumi!“. Kada sam to čula, ostala sam nijema, a kralja, svog oca, zauvijek sam proklela. Bježati sam stala da spasim svog prosjaka, no kasno je bilo. U šumi, pod hrastom, zauvijek je zaspao. Pred kralja sam stala i zamolila ga da pokopam ljubav prije vjenčanja. Nitko ne sluteći, što ću učiniti. Moj plan je bio jasan. Ako neću biti njegova, neću biti ničija.

Pod istim hrastom zajedno s ljubavi sam zaspala.

Marija Kranjec 6.r

Ljubav do kraja

Ovaj događaj se dogodio 10. sivbnja 1942. godine u doba Drugog svjetskog rata. Bio je jedan mlad čovjek, zvao se Chris i živio je u Americi, On je htio ići u vojsku, ali bio je premalen, preslab, imao je astmu i nisu ga htjeli pustiti u vojsku. Imao je prijatelja Jamesa koji je bio pukovnik u toj vojsci ali i James nije htio da Chris ide u vojsku, ali svejedno su bili najbolji prijatelji od djetinjstva, ali Chris je bio uporan i išao je u više država na prijavu. Onda ga je jednom primijetio jedan doktor i on mu je dopustio da ide u vojsku.

Budući da je Chris bio slab, nije ni imao dobru kondiciju. Doktor je svejedno vidio potencijal u njemu. Chris je vježbao u vojsci s ostalim vojnicima, ali on je bio jedan od pametnijih vojnika. Tako se zbližio s jenom kapetanicom Peggy, moglo bi se reći da su se zaljubili na prvi pogled. Tako je došao dan kada je Chirs morao ići na operaciju kako bi postao jači. Operacija je krenula normalno, ali Chris je u jednom trenutku počeo vikati od boli, no ipak je rekao doktoru da nastavi s operacijom i da može podnijeti bol. I tako je nastao "Super vojnik." Chris je poslije operacije bio viši, jači, brži i dobio je velike mišiće. Imao je imunitet četiri puta veći od normalnog čovjeka. Peggy se još više zaljubila u njega, ali nije sve išlo po planu budući da je bio Drugi svjetski rat. U bazu su upali neprijatelji i upucali doktora. Chris je čuo da je postrojba u kojoj je njegov prijatelj James uhićena od strane neprijatelja. Chris ih je krenuo spasiti.

Došao je u Njemačku bazu i spasio je Jamesa i njegove vojnike. U to vrijeme je Chris bio udaljen od Peggy, ali svejedno ju je jako volio i imao je i ogrlicu s njezinom slikom. Peggy je priznala da ga voli i on je rekao da ju voli i rekla je da joj je dužan jedan ples, ali kada je to izgovorila, avion se zaletio u santu i Chris je umro.

Rafael Barjaktarević 8.r

Ljubav na prvi pogled

Pokraj jedne predivne i lijepe obale živjela je jedna predivna žena koja je imala lijepi pogled na plažu i na obalu. Svakog je dana gledala kako ostale žene ili muškarci imaju ljubav svog života, ali i gledala je kako i ostali ljudi uživaju na toj obali. Ona je željela pronaći ljubav svog života.

Jednog je dana krenula u šetnju po obali. Došla je do plaže i krenula je šetati. Nakon nekoliko koraka, stala je na trenutak da pogleda zalazak lijepog sunca. Taman je prošao jedan lijepi i zgodni muškarac. Ona je skrenula pogled na njega pa i on na nju. Nasmijali su se jedno drugom i mahnuili si. To je bila ljubav na prvi pogled. Taj muškarac je imao zelene oči i smeđu boju kose. Ona je imala plave oči i smeđu kosu kao i on. Ona je krenula dalje u šetnju i nakon šetnje vratila se kući. Bila je sretna što je našla ljubav svog života. Ona je isto drugog dana išla u šetnju i ugledala ga je, ali on je bio s društvom. Skrenula je pogled i nastavila šetati. Ona je nekoliko tih dana razmišljala samo o njemu.

Tamo petog dana slučajno su se susreli na plaži. Pozdravili su jedno drugo. On je nju pitao kako se zove. Ona je odgovorila: „Ja se zovem Ela.“ „Kako se ti zoveš?“ „Ja sam Noa.“ Noa joj je dao kompliment kako je lijepa osoba i kako ima lijepe oči. Ona mu je rekla: „Hvala!“ Dala mu je kompliment kako je lijep i zgodan muškarac i kako bi željela imati takvog muškarca pokraj sebe. On nije znao što reći i samo se je nasmijao. Razgovarali su kako je lijepo nebo, kako su proveli dan, kome su pomogli i još puno toga. Ela mu je priznala i rekla kako se zaljubila na prvi pogled onog dana, a danas još više. Noa na to odgovori kako se je i on zaljubio u nju isto na prvi pogled i nasmijao se. Pitao ju je želi li s njim krenuti na putovanje da se još bolje upoznaju. Pitao ju je: „Želiš li biti sa mnom do kraja života?“ Ona mu je odgovorila da želi provesti život s njim.

Primili su se za ruke i krenuli u šetnju. Tako su živjeli sretno do kraja života.

Ines Sakač 8.r

Simpatija

Uvijek je tako vedra

djevojčica jedna.

Ona je lijepa i blaga

meni uvijek draga.

Ne volim kad je tužna,

jer je onda pomalo ružna.

Voli sport i prijatelj je pravi.

Da mi je znati tko joj je u glavi.

Moje srce jače tuče

kad joj se potajno privuče.

Često je smiješi meni

čini mi se da smo zaljubljeni!

Odrasli vele da sve je to šala

da je to dječja briga mala.

Lako je njima reći tako

kad se prave da su to preživjeli lako.

Borna Petak 6.r

Ljubav

Ljubav - mala riječ
velikog značenja.
Zbog ljubavi živimo,
zbog ljubavi umiremo.

Svatko u sebi nosi ljubav,
prema nekom ili nečem.
Mora biti iskrena i čista.

Pravu ljubav teško je pronaći,
ona dođe iznenada
i zavlada tobom.
Obuzme ti srce.

Zato da bi osjetili ljubav,
moramo biti snažni i sretni
jer sretan i snažan čovjek
je čovjek pun ljubavi.

Marija Trakoštanec 6.r

Ljubav moga života

Ti si **prvo** na što pomislim ujutro,
a zadnje na što pomislim prije spavanja.
Želim provesti ostatak života s tobom.
Jedan tvoj zagrljaj za mene znači svijet.

Tvoja ljubav je poput melodije za moje srce
i sve dok sam živa, nikad je neću prestati slušati.
Ti si moje sve i voljet ću te zauvijek.

Janja Dvorski 8.r

Osjeti moju ljubav

Kad pada kiša, i cijeli je svijet crn,
dat ću ti topao zagrljaj da osjetiš moju ljubav.
Kada se pojave najtamnije sjene i zvijezde,
i nema nikoga da ti obriše suze,
zagrlit ću te i dati ću ti svu ljubav.

Znam to od trenutka kad smo se upoznali.
Cijelo vrijeme si mi u mislima
i ne bih te nikad povrijedila.

Mogla bih te usrećiti i dati ti sve,
zato osjeti moju ljubav.

Lara Sakač 8.r

Gabrijela Ratković 6.r

LJUBAV

Ljubav je riječ u pjesmi nekoj.
Ljubav je riba što u moru pliva.
Ljubav je zvijezda što na nebu sja.
Ljubav je zvončić u proljetnom cvatu.
Ljubav je potok što teče iz raja.
Ljubav je ono što ljude spaja.

Dina Borček 6.r

Prva ljubav

Prva ljubav zauvijek se pamti.
Radost u srcu uvijek će izazvati.
Voljeti nekog predstavlja sreću,
a biti voljen – još i veću.

Ljubav treba svakome od nas.
U ljubavi svi pronalaze spas.
Bez ljubavi svijet bi bio tužan,
a svatko od nas nesretan.

Voljeti zato treba svaki dan!

Dorian Sakač 6.r

Biti zaljubljen...

Tiho na prstima
ljubav se u nas ušulja,
kao vjetar krošnjju
naš život poljulja.

Ne spavamo
cijele noći,
s voljene osobe
ne skidamo oči.

Leptirići nam stalno
trbuhom lete,
osjećamo se
kao zaigrano dijete.

Sve što radimo
ispadne naopako.
Biti zaljubljen
nimalo nije lako!

Emanuel Horžić 6.r

Ljubav

Od ljubavnih riječi zvoni glava.
Lijepe su, nježne i krhke.
Međutim, ljubav nisu samo riječi.
Ljubav je, prije svega, vjera.

Koliko se godina ljubav skrivala u meni.
Ta mi riječ nije ništa rekla.
Ljubav je vrebala u dubini, čekala je
i ona se probudila i otvorila oči!

Sad ne pjevam - ljubav pjeva!
I ova pjesma u svijetu odjekuje.
Ljubav je došla onako kako dolazi jutro.
Ona je sama u meni
i plače i smije se!

Paula Sakač, 7.r

Moja mala ljubav

Moje srce, odahnalo je tebe
i zbog toga ja neznam za sebe
Sanjam te svake noci, ali
ti se meni ne želiš dati
Dok se probudim, čekam tvoju ruku
i to mi stvara muka

Iz dana u dan, razmišljam o tebi,
jer bez tebe nebi
ljubav je lijepa,
ali je i lijepa

Čekat ću te ja
dugo ako treba,
jer moje srce kuca samo za tebe

Gabrijela Ratković 6. r

Ljubav u tvojim očima

Kada te ljubav prigrli,
za nju više nema lijeka
neće ti pomoći ni cijela apoteka.

Uz ljubav je svaki dan
ko najljepši san.

Poslije sve tuge
pronade se malo duge.

Nađe se i sreće
kad mi neko
pokloni cvijeće.

Da mi je biti zjenica
u tvojim očima
i nazvati ih mojima.

Ova mala pjesma je kratka,
ali ti dodaj čokolade pa
će biti slatka.

Nika Španić 7. r

Ona mi znači se!

Ot gda za sebe znam,
ona me gleda kak rastem.

Navek dok mi treba,
svetlo mi v kmici daje.
Njezina toplina me greje
kak sunčeko mi se smeje.

Ponegda je stiha,
a ponegda malo zaškripi-
Morti više nie
v najbolše forme kak prie.

Sikak znam
da me čudaj ima rada.

I ja svoju mamu
imam jeke rada.
Zanavek bu njeno svetlo
v meni gorelo
jer ona mi znači se!

Magdalena Horg 8.r

PRIJATELJSTVO

Prijatelji su važan dio u životu čovjeka. Bez prijatelja život bi nam bio pust i dosadan.

Kad sam krenula u predškolu, upoznala sam jednu djevojčicu koja mi se odmah svidjela. Živjela je čak i u mom selu, a ja to nisam znala jer nismo blizu stanovale. Zvala se Petra. Vrlo brzo smo se sprijateljile i počele posjećivati. Predškolski dani su vrlo brzo završili te smo zajedno krenule u prvi razred osnovne škole. U školi smo se još više družile i zajedno sjedile u klupi. Uvijek smo imale jedna drugoj nešto za reći pa nas je zato i učiteljica brzo razmjestila. Kad god sam bila bolesna, Petra mi je, odmah poslije nastave, došla pokazati što su radili u školi i što je za zadaću. Kako vrijeme brzo leti, tako smo stigle i do kraja četvrtog razreda kad nam je Petra svima rekla jednu iznenađujuću vijest. Od iduće godine više neće ići s nama u razred jer se seli u drugi grad. To me jako rastužilo i taj dan sam došla kući u suzama i nikad ga neću zaboraviti. Ostala sam bez jako važne osobe u svom životu i svaki dan mi jako nedostaje.

Smatram da su prijatelji jako važni u životu svake osobe, a to ne znamo dok ih ne izgubimo i na žalost tek tada to naučimo cijeniti.

Julia Sakač 5. r

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo je kad smo prijateljice i pomažemo si kad se ne svađamo. Meni to puno znači.

Bar ja imam najbolje prijatelje, to su: Lana, Ana L., Petra S., Petra J., Ivana, Julia i Mihael. Ali to nisu jedini prijatelji, imam ih još.

S nekima od njih upoznala sam se u školi, a s nekima u vrtiću. Baš se i ne družim s njima jer žive puno dalje od mene pa razgovaramo i preko videopoziva ili preko poruka. Jako sam sretna kad ih vidim u školi jer se vidimo uživo. Uvijek ćemo biti prijatelji. Još se sjećam kad smo bili mali i kad smo se stalno družili.

Za mene prijateljstvo znači kad si dobar s tom osobom, kad ste sretni zajedno. Meni će uvijek biti drago što imam svoje prijatelje.

Daria Knapić 5.r

Prijateljstvo

Prijateljstvo je nešto najljepše. Kad imaš dobrog prijatelja ili prijateljicu, znači da imaš oslonac, da se na nekog osloniš kad nisi dobro. Uvijek je tu za tebe kad nešto trebaš.

Moja najbolja prijateljica je Daria, uvijek je tu za mene i nikad me nije izdala. Imam još puno prijatelja i prijateljica. Dan koji ću uvijek pamtititi je kad je ona prvi put došla k meni poslije škole, to joj je bilo prvi put da je izašla iz autobusa na Ivanovom Polju. Taj dan je nezaboravan. Išle smo selom pa sam joj pokazala gdje žive naši prijatelji. Onda smo došle na ideju da idemo do jezera koje je baš strašno i nismo baš došle potpuno do njega jer smo se bojale. Čule smo svakakve zvukove. Kada sam joj sve objasnila, išle smo doma. Gledale smo „Avatara“ i grickale čips. Bilo je baš zanimljivo, kasnije smo pustile našu omiljenu pjesmu. Nažalost brzo je prošlo naše druženje.

Prijatelj je nešto najbitnije u životu. Ako nemaš prijatelja, nemaš oslonac. Prijatelji su sve.

Ana Legin 5. r

MOJ PRIJATELJ I JA

Moj prijatelj se zove Andrija. On i ja volimo se voziti biciklima.

Volim se s njim družiti jer je on iskren i drag prema meni, tako i ja prema njemu. Nekad zajedno igramo igrice, ali rijetko jer se više volimo družiti. Uvijek priča o svojim kamionima i bagerima. To mi je zanimljivo, a ponekad o autima: Audi-u, BMW-u, Mercedesu. Nekad volimo igrati nogomet, ali nikad se nismo posvađali. Oboje sviramo harmoniku i u tome smo jako dobri.

Moj prijatelj i ja volimo provoditi vrijeme zajedno jer to je najbitnije u našem odrastanju. Htio bih da zauvijek ostanemo jako dobri prijatelji kao što smo i sad.

Tin Štriga 5.r

Prijateljstvo

Za mene je prijateljstvo kad imam oko sebe neke osobe na koje se mogu osloniti i za koje znam da će biti tu kad ih zatrebam. Svaki čovjek ima puno prijatelja, ali samo par onih pravih. Pravim prijateljima smatram one s kojima sam u najboljim odnosima, odnosno one s kojima se najviše igram i družim. Moji najbolji prijatelji su: Tin, Andrija, Maoro, Sebastijan, Fran, Lovro i Mihael. To su sve moji prijatelji iz razreda i njih smatram najboljima. Jako volim provoditi vrijeme s njima. Mi znamo otići u šetnju ili vožnju biciklima i usput se odlično zabavljamo. S njima bih se volio nastaviti družiti kao i do sad.

Dobre i prave prijatelje moramo čuvati jer ih je teško pronaći.

Karlo Sabolić 5.r

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo za mene ima veliku vrijednost i važnost. Prijatelje treba uvijek držati blizu srca, brinuti o njima i ne puštati ih da odu daleko od nas. Prijatelji su poput obitelji, pružaju podršku i oslonac, ljubav i pažnju.

Moja priča o prijateljstvu počinje još u doba vrtića kad smo prijatelj i ja bili nerazdvojni. Svakoga dana mame su nas ostavljale u vrtiću, a nama je to bilo dragocjeno vrijeme jer smo uživali igrajući se u pješčaniku. Moj prijatelj znao je sve moje tajne, tješio me kad sam bio tužan i veselio se našoj igri. Jednoga dana kad se ozlijedio u igri, ja sam prvi potrčao da mu pružim ruku i podignem ga s poda. Nije se bojao jer je imao prijatelja pored sebe.

Prijateljstvo mi je važno i danas kad sam stariji i kad imam potrebu za društvom. Čovjek nije stvoren da putuje sam kroz život, zato mu je potreban prijatelj koji ga neće ostaviti samoga kad ga najviše treba.

Dobrog prijatelja nije lako pronaći, teško je ostaviti i nemoguće zaboraviti.

Fran Hosni 5.r

Moje prijateljstvo

Prijateljstvo se ne može opisati jednom riječi. Svaka osoba ga drugačije opisuje jer ga svi doživljavamo na različite načine.

Najdraži moji prijatelji su: Petra, Ana, Lucija, Lana... Zajedno smo doživjeli mnogo toga: upoznavanja, istraživanja, zabave, ali i svađe. Ujutro dok se razbudimo, redovno se javimo jedni drugima nekom kratkom porukom. Tijekom nastave pomažemo si, ali i upadamo jedni drugima u riječ te se zbog toga ne ljutimo. Lijepo vrijeme iskoristimo za zajedničke šetnje. Šetajući pričamo viceve, šalimo se i pomažemo si međusobno. U doba epidemije COVID-19 družimo se virtualno igrajući igrice, rješavajući kvizove i slušajući muziku.

Prijateljstvo zauzima važnu ulogu u mom životu. Ono daje boju mom životu, bez njega bi mi život bio crnobijele boje.

Mihael Barjaktarević 5.r

UREDILE - Magdalena Horg i Iva Tomiek

učiteljica Sanja Horžić